

Av president
Russell M. Nelson

Takknemlig for foreldre

Har du noen gang måttet vente på at noe godt skulle skje? Hva kan hjelpe deg mens du venter?

Alle mine åtte oldeforeldre sluttet seg til Kirken i Europa. De var svært trofaste i Kirken. Senere var det noen av mine forfedre som ikke fortsatte å etterleve evangeliet. På grunn av dette gikk ikke mor og far så mye i kirken da jeg var barn.

Jeg var glad i mor og far. De ga meg svært viktige lærdommer. Jeg kan ikke takke dem nok for vårt lykkelige hjem. Men til og med som gutt visste jeg at jeg gikk glipp av noe fordi familien ikke gikk så mye i kirken. En dag tok jeg trikken til en bokhandel for å finne en bok om Kirken. Jeg elsket å lære om evangeliet.

Da jeg lærte om Vidsomsordet, innså jeg at mor og far ikke levde slik det lærer oss å leve. Men jeg ville at de skulle det! Så én dag knuste jeg hver eneste alkoholflaske jeg fant i hjemmet vårt, på betonggulvet!

Jeg trodde far ville straffe meg, men han sa aldri noe til meg om det.

Etterhvert som jeg ble eldre, fortsatte jeg å lære om evangeliet. Jeg begynte å forstå vår himmelske Faders strålende plan. Jeg ble døpt da jeg var 16 år gammel. Ved juletider sa jeg ofte til meg selv: "Jeg vil ikke ha flere julegaver! Jeg vil bare bli beseglet til mor og far i tempelet." Jeg ventet i mange år på at denne drømmen skulle gå i oppfyllelse. Da mor og far var over 80 år gamle, ble vi beseglet som familie! Jeg følte stor glede den dagen. Hver dag er jeg fremdeles så glad for at de ble beseglet til hverandre, og at jeg ble beseglet til dem. ●

Tilpasset fra "Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv", generalkonferansen i april 2018.